

SZENTES és VIDÉKE

VEGYES TARTALMU LAP

Megjelen vasárnap és csütörtökön reggel.
Előfizetési ár:
negyedévre 1 forint 25 kr., felévre 2 forint 50 kr.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
I. t. 306. sz., Sonnenfeld Sámuel úr házában,
hová a kéziratok címzendők.

Hirdetéseket és nyilttéri közleményeket
a kiadóhivatal
méréselt árjegyzék szerint.

Két eset.

(Tanulságos történetek.)

A szenciőzi manap éppen úgy a levegőben van, akárha évek óta a kolera bacillusa: megmenekülni — úgy látszik — egyhamar egyikőtől sem fog a századvégi ember.

Minden nap meghozza a maga közfeltűnést, sokszor közfelháborodást is keltő eseményét éppen olyan bizonyossággal, mint ahogy minden nap közelebb visz bennünket a sirhoz és csak az a csudálni való, hogy a lapok »S z e n z á c i ó k« címmel még állandó külön rovatot nem nyitottak.

A mult szombat és vasárnap két szenzációs eseménnyel kedveskedett kíválóan nekünk csongrád megyeieknek, amelyek közül azonban csupán a vasárnapinak volt szélesebb gyűrűben, általános felháborodást keltő, nagyobb hullámverése, míg a szombati szenzáció — bár a demagóg szenvedély megkísérelte annak hullámain ismételt felkorbácsolni a keddi megyegyűlésen — egészen ártalmatlanul fulladt el, némileg, mondhatnánk a gúny tengerében.

Epp legutóbb ostoroztuk, mennyire alásülyedt nálunk a közérköles és hogy mennyire igazunk van ez állításban: szomorú tanúságul szolgál ennek ez a két érintett szenzáció is, amelyeket egymással szembeállítani egészen alkalomszerű.

Időszaki sorrendben a szombati szenzáció lévén az első, kezdjük ezen.

Hogy Csongrád vármegyének Sima Ferenc a modern Kátója, aki magához ragadta erőszakos kézzel az elevenek és holtak fölött való biráskodás kizárólagos jogát: az köztudomású.

Köztudomású az is, hogy ez az úr kiváló előszeretettel vadász Csongrád vármegye becsületére, a megye közigazgatásának jó hírnevére és hogy e n e m e s szenvedélye kielégítésénél nem riad vissza attól sem: meghurcolni a sárban e szegény vármegye jó hírnevét ország-világ színe előtt.

Mit vétett neki Csongrád vármegye? Azt, hogy egy városa befogadta, melengette a Nagy-Kőrösről ide szakadt fiók-Kátót, s nagyra nevelte indolenciájával a szarvait, hogy legyen neki mivel öklelőznie. Azt, hogy a megyei bizottságok egyiké, a jegyzővizsgáló bizottság hosszú évek sora előtt megbuktatni volt őt kénytelen a jegyzői vizsgán. Azt, hogy később is — mikor öklelő szarvai e demagóg hatalomnak kiütözköztek, a vármegye vezetői

mindég a maguk esze és meggyőződése szerint, a maguk lábán járva kívánták kormányozni ezt a vármegyét és nem akarták elismerni soha a Sima Ferenc fölöttük való hatalmát.

Más büne hogy volna a vármegyének vagy kormányzóinak Sima Ferencel szemben: ilyenről senki itt semmit nem tud.

De a kapaszkodónak untig elég ennyi is, hogy szívében — a neki vakon meg nem hajlók ellen — keserű, kiolthatatlan gyűlölet keletkezék s hogy a bensejében felhalmozódott hiúságtáplálta keserűség epéjét az ő képzelt ellenségeire minduntalan kiöntse, amikor és ahol erre alkalom kínálkozik.

Egy ilyen szenvedélyes ember kezében aztán a képviselői mandátum olyan, mint gyerek kezében a kés: veszedelmes fegyver, amellyel másokban, de önmagában is sok kárt tehet.

Sima Ferenc birtokába jutott ennek a fegyvernek — mint ország képviselő — a képviselőház mult szombati gyűlésén ismét megeresztette ketjét is azoknak az ő immár hírhedtté vált csongrád megyei interpellációinak, amelyekről ő maga itthon a saját lapjában úgy referál ugyan, hogy a ház azokat rettenetes felháborodással és éljenzéssel fogadja; amelyekről azonban a budapesti irigy napilapok úgy írnak egy értelműen, hogy: a ház mintegy összebeszélve, hirtelen kiürült, einéptelenedett; Sima Ferenc emelkedett fel ismét, hogy elmondja azon csongrád megyei interpellációi egyikét, amelyek Tápét és Horgost kivéve a világon senkit nem érdekelnek.

Nos hát, a Sima Ferenc mult szombati két interpellációja közül a második Varjassy István volt horgosi jegyző és a vármegye közigazgatási bizottsága, valamint Zsilinszky Mihály volt főispán ellen rontott és keretében Sima Ferenc elmondta, hogy: Tornyai Fehér Borbála a Herédi Veron árvatárt tartozása fejében 230 frtot Varjassy István volt horgosi jegyzőnek adott át a megyei árvapénztárba leendő befizetés végett, de Varjassy ezt a pénzt nem küldte be a rendelkezése helyére. Ebből kifolyólag aztán az történt, hogy a Herédi Veron árvatári tartozása fejében a Tornyai Fehér Borbála birtokát árverezték el.

Ez a szombati nap szenzációs eseménye.

És az ezt követő napon, vasárnap a fővárosi napilapok — az Országgyűlési Értesítő nyomán azt a szenzációs hírt közlik, hogy Sima Ferenc hat p. péteri embertől a Pallavicini uradalombérföldeire, a mult év végén fél évi haszonbérösszeget vett fel, az uradalmi pénztárba való beszolgáltatás végett, de ezt a pénzt mindez ideig nem szolgáltatta be a rendelkezési helyére.

Vajon kinek nem tűnik fel a tökéletes analógia a két eset közt?

Ott állítólag Varjassy volt jegyző vesz fel pénzt, árvatári tartozást a célből, hogy azt befogja fizetni a megyei árvapénztárba, de nem fizette be; itt Sima Ferenc ország képviselő vesz fel, nem az ő tulajdonát képező bérföldekre bérösszeget, hogy azt majd a jogos tulajdonosnak szolgáltassa át, de — szintén nem fizette azt be.

És e világos analógiát látva, kérdezzük: ugyan milyen lehet a Sima Ferenc szív-és kedélyvilága, hogy ebben az ügyben interpellációt intéz az országházban a belügyminiszterhez, meghurcolja ország-világ színe előtt egy vármegye jó hírnevét, pellengérezzi, sárba tiporja az erkölcsi reputációját és örök lánggal lobogó gyűlölete beszűjével üldöz egy — már újtájból kitért volt tisztviselőt akkor: amikor önmagában tudnia kell, hogy ami bűnben őt a volt jegyzőt vádolja — ha azt a bűnt tényleg elkövettek és az az ő szemében csakugyan bűn — ugyanabban a bűnben maga is leledzik, mert hiszen ő is a más birtokára vett fel bérpénzt, ő is azzal a céllal vette azt át, hogy beszolgáltatja az uradalmi pénztárba és — ő is elfeledte ezt mindmáig megcselekedni.

Vagy talán kisebb a bűn, ha azt egy ország képviselő, mint ha egy községi jegyző követi el?

Mert mi abból indulunk ki, ahogy a tételt Sima Ferenc maga állítja fel: hogy t. i. a volt horgosi jegyző megtorlandó bűnt követett el, amikor a más pénzt, melyet az a más egy határozott célra adott át, nem fordította arra a célra, amelyre elfogadta, és állítjuk egész határozottan, hogy ugyanezt cselekedte — a saját megbízottainak hirlapilag közzétett és így Sima Ferenc által is akceptált beismert nyilatkozata

szellemében is — Sima Ferenc a péteri emberektől, az uradalmi pénz-tárba való beszolgáltatás végett átvett bérpénzzel.

Hogy ma, mikor ez a dolog nyilvánvaló lett, azzal áll elő: mintha ő azt az összeget takarékpénztárban helyezte volna el letétként: ez a száraz tényen mitsem változtat, mert a péteri emberek kihallgatásáról felvett jegyzőkönyv, melyet lapunk más helyén közreadunk, kétségtelenül azt tünteti ki, hogy ő azt a pénzt nem letétként, hanem mint félévi haszont az uradalmi pénz-tárba való befizetés határozott rendeltetésével vette át; minden esetre kötelessége volt volna tehát az uradalmat arról értesíteni, hogy nála ily pénz van, kísérletet tenni megbízói részére a bérlet meghosszabbítása és e pénznek az uradalmi pénz-tárba való befizetésére és ha ez nem sikerül: feltétlenül és nyomban visszaadni azt a megbízóinak.

Csak hogy Sima Ferenc az egyedül lehetséges e módokat egyikét se választotta. Sőt, amikor megbízottai Novák Józsefet a szentesi vasutalománál felkeresték, még ekkor sem adta meg a módot arra, hogy az uradalmi ügyész az ő eljárásának korrekt voltáról minden kétséget kizáróan meggyőzze, még akkor sem volt gondja rá, hogy a saját erkölcsi reputációja érdekében, az uradalmi ügyész a megbízottai által hivatkozott takarékpénztár vonatkozó naplótételét — mely a adott esetben hivatalos titkot nem képezhet — bekeresse, holott tudnia kellett, hogy Novák József csakis az esetben revokálhatja a szenzációs hírt, ha minden kétséget kizáróan látja bizonyulni a korrekt eljárást.

Meggyőződésünk pedig az, hogy ez esetben — de csak is ebben — Novák József mindenestre korrigálta és élet vette volna nyilatkozatával az Országgyűlési Értesítő nyilatkozatának.

S már most vonjuk le a két szenzációból a tanulságot. Mert ez a kettő annyira analóg, hogy csupán az hiányzik, miszerint Varsaszy is nyilatkozik, miért nem fizette ő be a 230 frotot az árvapénztárba és hol helyezte azt el letétbe?

A tanulság mindenestre csak az lehet, hogy közérkölcseink mélyen alácsúsztak, hogy nálunk az emberek legtöbbször nem a komoly megfontoltság, hanem a szenvedélyük hajszolja tüskön-bokron át, pillanatra se engedve őket békén megnyugodni s másoknak békét hagyni.

Ime, Sima Ferenc, aki kell hogy tudatával birt légyen a saját cselekedete inkorrekt voltának, nem látja meg a maga szemében a gerendát, mikor a máséban a szálkát piszkálja és ő, aki olyan érzékeny minden ellene irányuló támadás iránt, legkisebb lelkiismeret-furdalást sem érez akkor, amikor nemcsak hogy a más becsületét támadja meg durva módon, de egy vármegye jóhírnevét, adminisztrációja tisztességét

is beszennyezni, meghurcolni siet ország-világ színe előtt.

Hát ez maga is elég jellemző az erkölcsi érületének alásüvedett színvonalára, amely egyébként csak hű tükrre a közérkölcse nálunk huzamosabb idő óta bekövetkezett süllyedségének.

Közgazgatási bizottság. Ha a volt tápéi kántor-tanító rendes ember volt volna, aki soha semmi suskust nem követett el arra való nézve, hogy őt a fölöttes egyházi hatósága az állásától fegyelmileg elmozdítsa;

ha ez a kántor-tanító Velkey Kálmán nem volt volna a tápéi demagóg vezér és hatalmában elbizakodva, nem ingerli, látítja ellentállásra a népet a saját maga érdekében, hogy az őt állásától elmozdító fegyelmi rendelet végrehajtásának ellenszergüljön;

ha Tápén a Sima Ferenc jóvoltából nem áll fent már több mint egy év óta törvénytelen alapon, mert bejelentés és alapszabályok nélkül egy úgynevezett 48-as népkör, amelynek Velkey volt az elnöke, Kószó Imre községi bíró a pénztárosa és Török esküdte a jegyzője;

ha nem ebből a népkörből indul ki a tápéi ribillió;

ha Török esküdte uram — a maga bevallása szerint — nem szokott volna igen csak rendesen iszós állapotban lenni és Kószó Imre bíró nem a nyamasszony katonája és

ha ez a tápéi szt. háromság: Velkey-Kószó-Török nem volna a Sima Ferenc ottani fő-főtámasztéka:

úgy akkor a 12-ik közigazgatási bizottsági gyűlés minden érdek nélkül szükkölködik, elvész a szürke semmisségében és alig volt volna érdemes róla akár csak egy sorban is megemlékezni.

De hát ez a sok „ha”, mind kivetkőzött cigány prepozíciói jellegéből, tényleges valóságra vált egytől egyik és — megmen tette a közig. bizotts. ülés és a szürkeség unalmában való elsüllyedéstől, sőt annyi élénk-séget öntött belé, amennyi éppenséggel clegendő vala egy kis vihartjóslo villámlás kitűtésére.

Hogy miként és miben? — számoljon be ezzel az itt következő tudósítás.

Elnök: Tallián Béla főispán a közig. bizottság ülését valamivel deléltől 9 óra után megnyitván, az alispáni lényegtelen előadmányok közül a érdeklődést csupán a révek kompjáróhoz vezető fel- és lejáró utak kikövezése tárgyában az alispán és az érdekelte révtulajdonosok közt folyó egyezségi tárgyalásokról szóló jelentés keltette fel.

E jelentés szerint a mondott útszakaszok műtűtt való kiegészítése és éves fenntartása érdekében eddig a földi révre nézve tartott, vagy fejeztetett be csupán a tárgyalás Szentes város, mint révtulajdonos kiküldöttével; míg a mindszenti és algói révtulajdonosokkal a tárgyalás még folyamatban van.

A szentesielly folyt tárgyalások kedvező megoldásra is vezettek volna; azonban Szentes város képviselletei közgyűlése e megállapodásokhoz nem járult hozzá, hanem oly határozatot hozott, hogy a város egyszerűsindenkorra ad 400 frotot a szában levő útkövezési munkához s aztán gondoskodik a vármegye annak jókarban tartásáról.

A törvény azonban világosan rendel, hogy a révtulajdonosok tartoznak a kompozó vivő le és feljáró utak állandó jókarban tartásáról gondoskodni s ehez képest az alispáni hat. javaslat az volt: mondaná ki a közig. bizottság, hogy Szentes várost a jelzett útszakaszoknak műtűtt való kiegészítésére oly hozzáadással kötelezi, hogy az esetre, ha a határozatot végrehaj-

tani a város közönsége megtagadná, a vármegye Szentes város terhére fogja az útépítést eszközöltetni s az így kiépülő út fenntartására a várost kötelezni.

Fekete Márton szólott első kérdéshez. Mindenesetre kívánatos volna — úgy mond — Szentes érdekében, hogy a város a kompozó vivő le és feljárókat kiköveztesse. De törvényes joga alig van a közigazgatási bizottságnak ahhoz, hogy a várost közenszerutatisással kötelezze ily útépítésre. Amennyiben a törvény csupán azt rendel, hogy a révtulajdonosok a kompozó vivő le és feljárókat mindenkor jó karban tartozni kötelesek, — indítványozza, hogy a közig. bizottság szorosan a törvényes joga mellett maradjon és a határozati javaslat mellőzésével, Szentes várost csupán a földi kompjáró le és felvivő útának állandó jókarban tartására kötelezze.

Ugyanígy értelemben szólott a kérdéshez Balogh János és Sima Ferenc is és miután az alispán maga is hozzájárult ez indítványhoz, a közig. bizottság azt egyhangul elfogadta.

Még egy szentesi magánépitkezés ügye keltett némi kis eszmecsérét, amelynek során Szentes közönségét, tudj isten hányadszor, de ezúttal 60 napi záros határidőhöz kötötten, utasította a közig. bizottság az építési szabályrendelete elkészítésére és bemutatására — s aztán következett

a tápéi ribillió.

Cicatricis Lajos dr. főjegyző előadja röviden, de markás vonásokkal a tápéi kántor-zavargás történetét; hogy a zavargásból folyó vizsgálat eredményez képezt, ő mint eljáró helyettes alispán Kószó Imre Tápé községi bírót és Török Sándor esküdte az állásuktól felfüggesztette és ellenük a fegyelmi vizsgálatot elrendelte s végül, hogy a nevezettek az alispáni határozat ellen törvényes határidőben fölebbezték.

Felolvassa ezután úgy a fegyelmi és felfüggesztő határozatot az ellen benyújtott fölebbezéssel együtt, valamint a tápéi zavargás vizsgálati irataiból azokat, amelyek a két nevezett tisztviselőre terhelők és az ellenük hozott fegyelmi határozatot indokolják.

Természetes, hogy a kérdésnél a felfüggesztettek pátrónusa és apostola, Sima Ferenc szólalt fel először. Természetes az is, hogy az ő szemében ez a két tápéi polgár egy-egy ma született báránka az ártatlanság dolgában. Természetes továbbá, ami mindég is így szokott lenni, hogy azért Sima Ferenc nem bánja, ha a fegyelmi vizsgálatot elrendeltetik is az ártatlanságok ellen. Természetes, hogy e mellett azonban vissza kívánja mind a kettőt helyezni a hivatalába. Természetes annak a nyomtérkos kinyilatkoztatása is, hogy — ha a fegyelmi vizsgálat során még is be találna igazoltatni a két tápéi ártatlanság turpissága, úgy akkor Sima Ferenc lesz a legelső ember, aki a legszigorúbb büntetés alkalmazását fogja ellenük követelni és beleegyezik az elcsopátásukba, mert hiszen olyan szigorú Kajtója nincsen is több, mint Sima Ferenc — e vármegyének. Végül pedig természetes, hogy Sima Ferenc itt is belekeverte a pártpolitikát, kijelentvén, hogy a h. alispán bizonyára elnéző leendett a tápéi népkör iránt, ha annak nincsenek is alapszabályai és fenállása nincsen is hatóságilag bejelentve, hahogy az nem 48-as, de kormánypárti kör volna; meg hogy kár az ellenzéki községi tisztviselőket mindjárt elnyújtani suttanni, mikor Csongrádvármegye adminisztrációjában egyes nem ellenzéki tisztviselők fegyelmi ügyeiben olyan lanyhán ítélnek.

Ez a két utóbbi kijelentés volt az, ami a kis vihart és abban a miniatűr villámcsikázást felidézte.

Nyomban ezután ugyanis Tallián Béla főispán a legerélyesebben utasított vissza minden olyan feltevést, mintha a vármegye bármelyik tisztviselője is, egy ügy vizsgálatánál annak politikai oldalát mérlegelné. De valóságban metszően, férfiasan vált a főispán szava, amikor határozottan felhívta Sima Ferencet, mutatná meg azokat a konkrét eseteket, amelyekben Csongrádvármegyében, fegyelmi ügyekben, pártszínezet szerint kétféle igazságot szolgáltattak volna. Mert — úgy mond, ha ezt

En a megtagadó nyilatkozatot velem, mint uradalmi ügyéssel szemben az intézet részéről teljesen korrektnak fogadtam el, de mégis figyelmébe ajánlottam Szénássy Ferenc úrnak, kívül akkor beszéltem életben először, hogy tekintettel arra, miszerint ez a dolog Sima Ferenc úr becsületét is közelről érinti — aki a magam becsületét erőlesen szoktam megvédeni, nem szoktam a másét sem ok nélkül megtagadni — egyenesen Sima Ferenc úr érdekében állónak tartanám, ha nekem — bár nincs okom kételkedni a Novobáczky és Szócs urak nyilatkozatának alaposágában — mégis módot nyujtana, hogy a részletekre nézve tájékoztatást szerezsek magamnak, kifejezve azt is, hogy ezzel sem az ő személye ellen, sem az intézet vezetésével szemben bizalmatlanságot tanusítani nem akarok. Arról azonban, hogy én Sima Ferencet becsületese embernek tartom-e, szó sem volt közöttünk.

Szénássy Ferenc úr — sajnálatlaltal bár — de megmaradt korábbi álláspontja mellett és minden további felvilágosítást határozottan megtagadott.

Ezzel a magam részéről a dolgot befjezettek tartván, eltávoztam.

Az nap este olvastam aztán a »Szentesi Lap« — külön kiadásában személyem ellen intézett támadást, melyben én rágalma-zással vagyok vadolva és megfenyegve, hogy ellenem Sima Ferenc úr bűnvádi feljelentést fog tenni, mert ezt az ügyet — Sima Ferenc úr szerint — a lovagiaság szabályai szerint elintézni, pisztollyal, karddal nem lehet.

No hát, ami a bűnvádi feljelentéssel történt megfenyegetésemet illeti: azt én csak kacagom, nem csupán azért, mert nem félek tőle, de mert meggyőződésem is az, hogy Sima Ferenc épp oly kevéssé meri ez ügyben a bűnvádi eljárás lefolytatását velem szemben megkockáztatni, mint ahogy pisztollyal és karddal nem mert tőlem elégtételt kérni.

Mert — az én közleményem nyomán az Országgyűlési Ertécsítő tudósítása a kérdéses ügyben két tényt konstatait csupán. Nevezetesen azt, hogy Sima Ferenc a Pallavicini-uradalom péteribérföldjeire — tehát nem az ő jogostulajdonára — 6 pusztapéterimerbértől haszonbért vett fel az uradalmi pénztárba való beszolgáltatás végéig, hogy ezt a bérösszeget nem szolgáltatta be

a z uradalmi pénztárba. Ezt pedig sem Sima Ferenc, sem a nálam eljáró megbízottai tagadásba nem veszik, sőt közreadott nyilatkozatukban is elismerik.

Más kérdés, hogy ezen kétségbevonhatatlan beigazolt cselekményéből Sima urnak milyen következmények lehet levonni, amit én eddig még nem tettem.

Es e részben most már örömmel konstataim, hogy nézetem a Sima úréval megegyez s tényleg én is ugyanazon végkövetkeztetésekhez jutottam el, amelyeket Sima úr maga vont le magára nézve a hírlapi közleményből.

Igenis úgy áll a dolog, hogy ez a cselekmény a Sima Ferenc úr erkölcsi reputációját nagyon közelről érinti és hogy a képviselői befolyást ily módon érvényesíteni — legalább az én tudomásom szerint — tisztességes képviselők közt szokatlan.

Figyelemre méltattam a »Szentesi Lap« külön kiadásában reám szórt sértő kifejezéseket is. Aki engemet ismer, mindenki tudja, hogy nem szoktam kitérni bármely becsületbeli ügynek a lovagias úton való elintézése elől. Ezúttal azonban Sima Ferenc úrral szemben megengedem magamnak azt a fényűzést — tekintettel az ő hírhedtét vált párbajaira és elégtételadásvételeire, — hogy tőle lovagias elégtételt nem kérek. Sértést azonban megtorlás nélkül még sem hagyok soha s ezért már most kijelentem, hogy a »Szentesi Lap« ellen sajtópert fogok indítani, hadd ismerje meg az esküdtszék és annak útján a nagy közönség is a péteri bérföldök történetét.

Tessék ezt utánam csinálni, ha olyan nagyon bizik ügye igazságában.

Novák József.

Irodalom.

A »Vasárnapi Ujság« február 11-iki száma 18 képpel, s a következő tartalommal jelent meg: »A Fehér-kereszt egyesület ünnepele.« (Gróf Károlyi Alajosné arcképevel. Richter Gusztáv festménye után.) Kriza János költeményeiből: »Erdővidék az én hazám.« »Az arató leány.« — »A nagy ellenség.« Elbeszélés. Irta Jokai Mór. (Háry Gyula rajzával.) — »I. Rákóczi György.« Tizenkét képpel. I. Rákóczi György arcképe [Rembrandt festménye után, saropataki képek stb. Cserna Károly rajzai.] — »Ferenc Ferdinand főherceg földkörüli útja.« Irta egy tengerész tisztt az »Erszébet« hajó fedélzetén. (Képpel) — »Páva a varjúval.« Elbeszélés. Irta Mikszath Kálmán.

(Kmnach László rajzaival.) — Bismarck Berlinben. (Képpel: Bevonulás a császári palotába.) — »Szímics György, az új miniszterelnök.« (Arcképpel) Popovics V. Istvántól. — »Scheuthauer Gusztáv tanár.« (Arcképpel.) — Irodalom és művészet. »Közintézetek és egyletek,« Sakkjáték, Képtalányok stb. rendes rovatok. — A »Vasárnapi Ujság« e számához van mellékelve idős Szinnye Józsefnek a magyar nemzeti múzeum hírlapkönyvtára öréneke közleménye a magyar hírlapirodalom 1894. évi állásáról. — A »Vasárnapi Ujság« előfizetési ára negyedévre 2 frt, a »Politikai Ujdonságok«-kal együtt 3 frt. Megrendelhető a Franklin-Társulat kiadóhivatalában (Budapest, egyetem-útca 4 sz.)

Laptulajdonos és felelős-szerkesztő: Dr. Mátyffy Ferenc
Társ-szerkesztő: Bánfalvi Lajos.

170/1894. Csongrádvármegye alispánjától.

Pályázati hirdetés.

Szentes rendezett tanácsú városnál üresedésben levő, évi 800 frt fizetéssel és 200 frt lakbérrel javadalmazott főjegyzői, — továbbá évi 500 frt fizetéssel díjazott alszámvévői állásra ezenen pályázatot hirdetek, s felhívom mindazokat, kik ezen tisztii állások valamelyikét elnyerni óhajtják, hogy képesítettségüket és erkölcsi magukviselését igazoló okmányokkal kellően felszerelt kérvényeiket f. évi február hó 28-ik napjának d. u. 4 órájáig hozzám nyujtsák be.

Szentes, 1894. február 4-én.

Dr. Csató Zsigmond,
alispán.

3-3

1327/1894. Csongrádvármegye alispánjától.

Pályázati hirdetés.

Csongrádvármegye törvényhatóságánál üresedésben levő, évi 900 frt fizetéssel és 200 frt lakbér illetménnyel javadalmazott I. alszámvévői állásra ezenen pályázatot hirdetek s felhívom mindazokat, kik ezen tisztii állást elnyerni kívánják, hogy az 1893. I. t. c. 17. §-ában körüirt képesítettségüket igazoló okmányokkal, — továbbá illetőségi hatóságuk által kiállított politikai és erkölcsi bizonyítványokkal kellően felszerelt kérvényeiket f. évi február hó 28-ik napjának d. u. 5 órájáig, Tallián Béla főispán úr ó méltóságához Gyulan nyujtsák be.

Szentes, 1894. február hó 4.

Dr. Csató Zsigmond,
alispán.

3-3

3. v. 1894. sz.

Árverési hirdetés.

Alölirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezenen közhírré teszi, hogy a szentesi kir. járásbíró-ság 1893. évi 9689—9690. számú végzése következtében dr. Csató Kálmán ügyvéd által képviselt »Seabó Zsigmond« szentesi lakos javára »Feinstein Mór szegvári lakos« ellen 151 frt 47 kr. s jár. erejéig foganatosított biztosítási végrehajtás útján lefoglalt és 515 frtba becsült bolti felszerelés és árúk, házi butorköböl álló ingóságok nyilvános árverésen eladtnak.

Mely árverésnek a szentesi kir. járásbíró-ság 3.1894. számú végzése folytán 151 frt 47 kr. tökékövetelés, ennek 1893. évi október hó 31-ik napjától járó 6% os kamatai és eddig összegesen 47 frt 91 krban bírólag már megállapított költségek erejéig Szegvár, végrehajtást szenvedett lakásán leendő eszközésére 1894. évi február hó 16-ik napjának délelőtti 9 órája határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsárón alul is el fognak adatni.

Kelt Szentesen, 1894. évi január hó 27-én.

VÉGH SÁNDOR,
kir. bírósági végrehajtó.

Több száz hölgy

küldött be elismerő és köszönet nyilatkozatot, mely-lyek — e különlegességek biztos és leggyorsabb hatásáról tanuskodnak.

A Coryloopsis du Japon arc-crème már néhány napi használat után az arcot szeplőlenné teszi, eltávolít minden más foltot és kiütéseket is, az arcnak hófehér színt és üde simaságot kölcsönöz. Biztos hatásáért garancia! Egy tégly elégséges!!
Használati utasítás mellékelve van. — Ara 2 frt.

Coryloopsis poudre! non plus ultra! Elegans dobozokban, a legjobb és legártatlanabb hölgypor. 1 doboz ára 1 frt. Coryloopsis szappan 1 drb 50 kr. Coryloopsis Japon Extrait igen kellemes és kedvelt illatszert, fényes kiállítású üvegekben. 1 flacon ára 2 frt. Gyöngyvirág arckenőcsém a hölgyvilág általános kedveltségének örvend. A kéz- és arcbőr ápolására kitűnő hatással bír. Elmulaszt minden foltot, szeplőt, az orr és kéz vörösségét. 1 tégly 50 kr. Fagy-kenőcs régi próbált szer, új és régi fagyásoknál egyaránt biztosan használ. Megszünteti a fájdalmasakat és a fagyási vörös daganatokat. 1 tégly ára 1 frt. — Megrendelések a legnagyobb pontossággal, diszkrétival, ingyen csomagolással, postán utánvét mellett teljesítetnek.

Kapható egyedül SKRIBANEK KÁLMÁN a „Megváltóhoz“

cimzett gyógyszerárban.

BABÓCSA. (Somogy megye.)

7